

Ikt.sz.: HOB-40/74-2/2015.

HOB-18/2015. sz. ülés
(HOB-30/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Honvédelmi és rendészeti bizottságának**
2015. szeptember 8-án, kedden, 10 óra 10 perckor
az Országház földszint 93. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Az ülés megnyitása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Dr. Simicskó István honvédelmi miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)</i>	5
<i>Az elnök bevezetője</i>	5
<i>Dr. Simicskó István expozéja</i>	5
<i>Kérdések, válaszok, vélemények</i>	7
<i>Határozathozatal</i>	28
<i>Az ülés berekesztése</i>	28

Napirendi javaslat

Dr. Simicskó István honvédelmi miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)

Az ülés résztvevői**A bizottság részéről****Megjelent**

Elnököl: **Kósa Lajos** (Fidesz), a bizottság elnöke

Dr. Simon Miklós (Fidesz), a bizottság alelnöke
Firtl Mátyás (KDNP), a bizottság alelnöke
Dr. Harangozó Tamás (MSZP), a bizottság alelnöke
Ágh Péter (Fidesz)
Dr. Vas Imre (Fidesz)
Mirkóczki Ádám (Jobbik)
Dr. Vadai Ágnes (független)

Helyettesítési megbízást adott

Ágh Péter (Fidesz) megérkezéséig dr. Vas Imrének (Fidesz)
Bíró Márk (Fidesz) Firtl Mátyásnak (KDNP)

A bizottság titkársága részéről

Laban János főtanácsadó, a bizottság munkatársa

Meghívottak**Hozzászólók**

Dr. Simicskó István honvédelmi miniszterjelölt
Demeter Márta (MSZP) országgyűlési képviselő
Schmuck Erzsébet (LMP) országgyűlési képviselő

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 10 perc)

Az ülés megnyitása, a napirend elfogadása

KÓSA LAJOS (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelettel köszöntök minden kedves bizottsági tagot, miniszterjelölt urat, kedves vendégeinket.

Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes, mégpedig 6 fő személyesen van jelen; Bíró Márkot Firtl Mátyás helyettesíti, Ágh Pétert pedig Vas Imre. Így tehát 8 szavazattal vagyunk jelen, a bizottság határozatképes. Megkezdjük munkánkat.

A napirendről kell szavazni, amely a honvédelmi miniszterjelölt meghallgatása. Támogatja-e a bizottság a napirendi javaslatot? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 8 igen szavazattal elfogadtuk a napirendet.

Köszöntöm Schmuck Erzsébet képviselőtársunkat. Az ő bizottsági részvételéről nem kell döntenünk, mert a házszabály szerint azon képviselőcsoportok, amelyek nem küldtek a Honvédelmi bizottságba tagot, esetenként tanácskozási joggal részt vehetnek a bizottság munkájában.

Demeter Márta képviselőtársunk részvételéről - tanácskozási joggal - viszont döntenünk kell. Ki támogatja Demeter Márta tanácskozási joggal való részvételét? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy a bizottság ezt 8 igennel támogatja. Tehát a bizottság tagjai mellett a vitában, tanácskozásban képviselőtársaink is részt vehetnek.

Dr. Simicskó István honvédelmi miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása

(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)

Az elnök bevezetője

Miniszterelnök úr jelezte, hogy a honvédelmi miniszter úr felajánlotta a tegnapi nap folyamán a lemondását, amelyet ő elfogadott, így szükségessé válik egy honvédelmi miniszterjelölt meghallgatása - *(Mirkóczki Ádám megérkezik az ülésre.)* kilencen vagyunk, Mirkóczki képviselőtársunkat is köszöntöm, a Jobbik képviselőjében -, így sort kell kerítenünk Simicskó úr meghallgatására. 12 órakor a Nemzetbiztonsági bizottság hallgatja meg a Fehér házban, tehát fél 12-ig tudunk tárgyalni a miniszterjelölt alkalmasságát illetően.

Ha nincs a napirendi javaslatához kiegészítő javaslat *(Nincs ilyen jelzés.)*, előzetesen nem érkezett, akkor átadom a szót miniszterjelölt úrnak. Parancsoljon!

Dr. Simicskó István expozéja

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszterjelölt: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Valóban így van, ahogy elnök úr elmondta: a tegnapi nap folyamán miniszterelnök úr felkért erre a feladatra, ami számomra igen nagy megtiszteltetés. Nyilván tisztában vagyok azzal, hogy egy sajátos helyzetben kell ezt a feladatot átvenni és továbbfolytatni, ami nem kis kihívást jelent, azt hiszem, mindannyiunk számára.

Talán engedjék meg, hogy bár jó néhány képviselőtársammal már évek óta együtt szolgálunk a magyar parlamentben, azért egy rövid személyes bemutatkozást is tegyek, ezt követően néhány szót szóljak általánosságban a biztonságról és a Magyar Honvédség feladatairól, tevékenységéről, képességeinek fenntartásáról. Néhány szót szeretnék szólni a tartalékos rendszer szükségességéről, és biztos, hogy nem tudjuk elkerülni az aktuális kérdéseket sem, ezekre is igyekszem a legjobb tudásom szerint válaszolni.

Bevezetésképpen mindenekelőtt szeretném elmondani, bizonyára mindenki tudja, hogy az elmúlt három évben sportért felelős államtitkárként dolgoztam, és ez sem volt haszontalan. Én azt szeretném, ha a sportból átvéve számos értéket, többek között a fair playt, a sportszerűséget valamennyi politikai területen, így természetesen most a honvédelem területén is magunkénak vallhatnánk. Én úgy érzem, hogy erre minden esély megvan, hiszen a honvédelem nemzeti ügy, csakúgy, mint a sport is az volt és az mind a mai napig. Úgyhogy én szeretném arra kérni a tisztelt képviselőtársaimat, kollégáimat, hogy erre így tekintsünk. S azt hiszem, bármilyen kérdés is fölvetődhet nyilván, bizonyos kérdésekben természetesen fontos, hogy szakmai érveket sorakoztassunk föl, de talán mindig fontos az, hogy először az irányokat határozzuk meg, a célokat. Szerintem a célok döntően mindenki számára egyértelműek a honvédelem területén, eszközvitákat, módszervitákat pedig természetesen lehet folytatni.

No tehát, egy rövid személyes bemutatkozás. 1991-ben kezdtem a politikával foglalkozni, akkor léptem be a Kereszténydemokrata Néppártba Kíspesten; azt követően '98-ban - csak a főbb vonulatot mondom - az a megtiszteltetés ért, hogy a Fidesz budapesti listáján bekerülhettem a magyar Országgyűlésbe, tehát ötödik ciklusomat töltöm a magyar parlamentben. Korábban ennek a bizottságnak tagja voltam, alelnöke voltam, dolgoztam nemzetbiztonsági államtitkárként az első Orbán-kormány időszakában; nemzetbiztonsági bizottsági tagsággal, illetve elnöki feladatkörrel is felruházott a parlament. 2010-ben pedig két és fél éven át a Honvédelmi Minisztérium parlamenti államtitkáráként dolgozhattam.

Mindig közel állt a szívemhez a biztonságpolitika. Arra törekedtem, hogy politikusként is igyekezzem szolgálni a hazát, és a legjobb tudásom szerint járuljak ehhez hozzá szerény képességeimmel. Törekedtem arra, hogy az általam nagyra becsült testületet, a Magyar Honvédséget igyekezzem segíteni, és természetesen ez az a terület, amellyel foglalkozhattam és most új kihívásként ismét ide kerültem; a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem hadtudományi doktori iskoláján is PhD-képzésen vehettem részt, amely mindenképpen hasznos volt számomra. Tehát csak azt kívántam elmondani, hogy ismerjük egymást, mindenki tudja, hogy honnan jöttem, és nyilván, hogy hova tartunk. Céljai vannak az embernek, de a legfontosabb az, hogy együttműködjünk, és szerintem az a közös nevező, amely itt a bizottság tagjaiban is megvan, mégpedig az, hogy szerintem itt mindenki, aki ide kérte magát és ide hozta az élet erre a szakmai területre, az elkötelezett Magyarország biztonságának erősítésében. Azt hiszem, ez lehet a mai meghallgatásnak is egy fontos üzenete, hogy igenis együtt kell, közösen vállalva dolgoznunk és azokat a megoldásokat megtalálnunk, amelyek a magyar emberek biztonságát minél szélesebb körben és minél nagyobb mértékben garantálhatják.

Most itt nyilván nem megyek bele mélyebben, mert azt hiszem, kiosztották az életrajzomat; itt vannak egyéb más szempontok is, most csak röviden foglaltam össze, hogy milyen tevékenységet végeztem eddig a magyar politikában.

Visszatérve arra a gondolatra, hogy a honvédelem nemzeti ügy, azt hiszem, a Magyar Honvédség jelenlegi állapota és jövője mindannyiunk számára fontos. Úgy érzem - röviden összefoglalva -, hogy természetesen Magyarország biztonságát a honvédelmi törvény alapján és saját erőforrásokra támaszkodva, saját gazdasági potenciáljára, nyilván a Magyar Honvédség képességeire, az állampolgárok áldozatvállalására és hazafias elkötelezettségére, s természetesen a szövetségi rendszerünkre építhetjük. *(Ágh Péter megérkezik az ülésre.)*

1999. március 12-e óta vagyunk teljes jogú tagja a NATO-nak. Én annak idején a Honvédelmi bizottság alelnökeként dolgozhattam és részt vehettem ebben a folyamatban. A NATO Parlamenti Közgyűlés védelmi bizottságának is tagja voltam,

sőt éppen a csatlakozás időszakában voltam a magyar delegáció vezetője, ami nagyon komoly próbatétel volt. Mindent megtettünk akkori kollégáimmal is annak érdekében, hogy a NATO-ban megbecsült és elfogadott tag legyünk. Azt hiszem, az elmúlt évek bármelyik kormányzását is tekintem, erre valamennyi kormányzat törekedett. Természetesen nekem ez is kiemelt célom és feladatom, hogy a NATO-ban Magyarország megbecsülését, odafigyelést a szavunkra erősítsük és jó hírünket ezen keresztül is ápoljuk.

Nagyon fontosnak tartom, hogy a Magyar Honvédség képességeit megőrizzük, illetve erősítsük; szükség van erre. Tudjuk, milyen finanszírozási problémák voltak, adott esetben talán még vannak a Magyar Honvédségben. S talán tudják a tisztelt képviselőtársaim, hogy a tartalékos rendszernek egyik, ha szerényen mondhatom azt, kezdeményezője, motorja voltam az elmúlt évtizedben, 15 évben; számos kezdeményezésem volt. Örülök annak, hogy elindult egy munka ezen a területen is, és nyilván vannak eredmények. Ugye, 2004-ben megszűnt a sorkatonai szolgálat, illetve az általános hadkötelezettség is, és ezt követően szerintem kifejezetten indokolt volt a tartalékos rendszer fölépítése és a magyar emberek biztonságának ezen a területen is történő erősítése és ápolása.

Nyilván vannak új kihívások, új fenyegetések, én azt hiszem, hogy amióta az emberek államokba tömörülnek, jogosan várják el az adott államtól az állampolgárai, hogy az emberek biztonságát mint alapvető létfeltételt, biztosítsák és garantálják. Nyilván a Magyar Honvédségnek a honvédelmi törvény alapján vannak ilyen feladatai jelenleg is, és itt nyilván az új típusú kihívások, az új típusú fenyegetések kezelésében aktuális problémákat orvosolni kell. Szerintem fel kell ismerni korunk bajait, korunk problémáit, és ahogyan Kolping fogalmazott, erőt is kell kérnünk a Jóistentől ahhoz meg természetesen a néptől, hogy ezeket a problémákat felismerve megpróbáljuk ezeket orvosolni.

Ilyennek látom többek között a tömegpusztító fegyverek terjedését, ilyenek látom a bevándorlást, a tömeges illegális migrációt, amelyekre bizony-bizony meg kell találnunk a megfelelő válaszokat. És ebben szerintem minden állami szervezetnek van jól körülhatárolt feladata. Az, hogy ezek a feladatok milyen módon bővüljenek, mindenképpen ott tenném le a voksomat, hogy igenis a kormány eddigi döntéseivel egyetértek, szükség van nemzeti döntésekre, természetesen örülünk annak, ha az Európai Unió ezt a problémát igyekszik együttesen és együttműködve orvosolni, azt látjuk, hogy azért itt vannak bizonyos lassú folyamatok, amelyekkel szemben bizony egyénileg is megoldásokat kell keresni, de azt látjuk, hogy csoportos megoldások is vannak. Örülök a V4-ek egyetértésének ebben a kérdésben, és valóban, szerintem a magunk háza táján meg kell tenni a szükséges, természetesen jogállami döntéseket, amelyek a magyar emberek biztonságát szolgálják jelenleg is és a jövőben is. Én döntően ennyit gondoltam bevezetésképpen, és természetesen, ha vannak kérdések, akkor igyekszem azokra válaszolni. Köszönöm szépen.

Kérdések, válaszok, vélemények

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterjelölt úr. Természetesen vannak kérdések. Engedjék meg, hogy én kezdjem a kérdések sorát.

A tegnap kiadott hivatalos kormányközlemény is úgy szólt, hogy a honvédelmi miniszter azért ajánlotta fel a lemondását, mert a nemzetbiztonsági kabinet áttekintette a biztonsági határzár létesítésének a helyzetét, és a miniszterelnök úr elégedetlen volt az ütemmel. És miután ezt rendkívül fontosnak tartja, és nagyon elkötelezett annak érdekében, hogy a biztonsági határzár a magyar határ, a schengeni határ védelme érdekében és a magyar emberek biztonságának és védelmének az érdekében minél előbb megfelelő színvonalon elkészüljön, ezért fogadta el a

honvédelmi miniszter úr lemondását. Ugye ebből kézzel fekvően adódik, hogy mi az ön véleménye arról először is, hogy a biztonsági határzár létesítésében a honvédségnek milyen szerepet kell játszani. Ugye, az eddigi munkamegosztás szerint alapvetően a honvédek működtek közre a biztonsági határzár létesítésében, miután ez egy olyan műszaki feladat, amire leginkább a honvédség van felkészülve Magyarországon. Másrészt a kormány beadott egy módosító csomagot azzal kapcsolatban, hogy a biztonsági határzár mellett egy jogi biztosítékrendszer is legyen annak érdekében, hogy ne csak fizikailag, hanem jogi eszközökkel is meg tudjuk védeni a magyar és a schengeni határt, ennek eleme volt a honvédelmi törvény módosítása is, amely a Magyar Honvédség közreműködését teszi lehetővé olyan vészhelyzetben, amelyet egyébként a migrációs bevándorlási vészhelyzet is jelent.

Az ellenzék nem támogatta a hárszabálytól való eltérést, ezért a dolog késedelmet szenved, bár a parlamenti vitában egyébként ez már kiderült a napirend előtti hozzászólásokból, hogy az ellenzéknek csak a balliberális része nem támogatta, mert a Jobbik támogatta mind a hárszabálytól való eltérést, mind a kétharmados törvényeket. Ebből egyébként az is kiderült, hogy a honvédelmi törvény módosításához megvan a parlamentben a szükséges kétharmad, ezt a Vona Gábor úr a napirend előtti hozzászólásában kifejtette. Tehát az ellenzék balliberális része annak a tudatában akadályozta ezt meg, hogy pontosan tudta, hogy nem fogja tudni megakadályozni, csak húzza vele az időt. Ugyanakkor ez azt jelenti, hogy a kétharmados törvény, amit majd a bizottságunk tárgyal, az késedelmet szenved, és ez nem teszi lehetővé a Magyar Honvédségnek azt a típusú segítségnyújtását, amit a törvényalkotó szándéka szerint alapvetően a rendőrségnek kell nyújtani, hiszen a határőrizet és védelmet továbbra is ilyen helyzetekben a rendőrség látja el, a honvédség épp olyan hozzájárulást ad, mint adott esetben katasztrófhelyzetekben vagy éppen egészségügyi vészhelyzetben. Erre az egészségügyi törvény is lehetőséget ad.

Azt szeretném kérdezni, hogy ezzel kapcsolatban mi önnek a véleménye. Támogatta-e ezt a javaslatot, illetőleg mit gondol arról, hogy a tegnapi osztrák kancellár, cseh miniszterelnök és szlovák miniszterelnöki találkozón a szlovák miniszterelnök és a cseh miniszterelnök, mind a ketten úgy nyilatkoztak, hogy ha kell, a határ védelmében habozás nélkül a hadsereget is bevetik? Ezt nyilatkozta a cseh miniszterelnök és a szlovák miniszterelnök is, miközben az osztrák kancellár kizárólag a kvóták elosztásáról beszélt, ami csak abban az értelemben furcsa, hogy eleve 160 ezer ember elosztásáról van egész Európában szó, ezt azzal kell összevetni, hogy csak nálunk több ember érkezett, mint 160 ezer. Tehát a 160 ezer egy olyan szám, ami a semminek a semmije, hiszen már most több van, mint amit egyébként el kellene osztani. Csak Magyarországon több, a 160 ezret meghaladta az illegális bevándorlók száma. Ezzel kapcsolatban viszont nagyon fontos volt feszegetni azt a kérdést, hogy a honvédség közreműködése milyen értelmű lehet, és kíváncsi vagyok, szeretném, ha nyilatkozna arról a kérdésről, hogy ezt támogatja-e, illetőleg mi a véleménye a benyújtott törvénymódosítással kapcsolatban. Köszönöm.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszterjelölt: Köszönöm szépen. Nem tudom, a kérdésre most azonnal válaszoljak, vagy legyen egy csokor?

ELNÖK: Lesz elég idő, hogy minden kérdésre válaszoljon. Nem vagyunk olyan nagy bizottság.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszterjelölt: Igyekszem. Köszönöm, elnök úr. Válaszolva az elnök úr kérdéseire, a következőket tudom mondani: ugye

természetesen egyetértek a kormány azon döntésével, messzemenően elismerve azt, hogy Magyarország volt az első, aki ezt a problémát komolyan vette, és jelezte, és azt hiszem, hogy nem nagyon van más eszköz és lehetőség a kezünkben, mintsem az, hogy ezt a biztonsági határozatot kiépítsük. Én, ahogyan értesültem - figyelve az Európai Unió politikusainak számos nyilatkozatát - jobb megoldást senki sem tudott alkalmazni, valóban így van, ahogy elnök úr mondta, a kvótarendszerről folyik egyfajta vita, de igazából ezt a problémát nem orvosolja, és nem oldja meg. Nyilván lehet erről beszélni, de szerintem mindent a maga idejében kell. Először meg kell állítani az illegális migrációt, meg kell állítani ezt az új típusú népvándorlást, mert pontosan a kvótáról addig vitatkozni, amíg nem tudjuk, hogy hány millió ember érkezik Európába, nem érdemes, akkor hetente újra kell osztani a kvótákat. Egyszerűen beláthatatlan következményei lesznek, végiggondolhatatlan, és szerintem meg kell állítani. Ellenőrizni kell, meg kell nézni, hogy ki az, aki valóban menekült, politikai menekült, és kik azok, akik pedig gazdasági bevándorlók. Én azt hiszem, hogy óriási mértékű és méretű bajt kell orvosolni az Európai Uniónak, nyilván erre nem volt felkészülve az Európai Unió. Bár sokan jelezték, és különböző biztonsági elméletek már az elmúlt 20-25 évben megjelentek azzal kapcsolatosan, hogy valamikor majd egy ilyen típusú migrációs hullám be fog következni, nyilván a jugoszláv válság időszakában volt ebben részünk, és jóval kisebb mértékű és méretű, de lehetett tudni, hogy ez a konfliktus hamarosan véget fog érni. Itt nem tudjuk pontosan. Vannak jelzések arra nézve, hogy Törökországban mekkora tömeg vár arra, hogy elindulhasson Európa felé, és számos térségből óriási veszélyek leselkednek Európára és így természetesen Magyarországra. A határzár egy kézzelfogható, hatékony eszköz lehet arra nézve, hogy a tömeges bevándorlást megállítsuk, megfelelő keretek közé tereljük, és a schengeni határokat is ezen keresztül tudjuk védeni, nemcsak Magyarország határát, hiszen van egy ilyen típusú kötelezettségünk is. Én nem akarok itt most Görögország felé elmenni, távol álljon tőlem, hogy én minősítsem a görög politikát, nyilván nehéz helyzetben vannak ők maguk is más szempontok alapján, de hát ránk zúdul egy hatalmas nagy népvándorlás, amelyben Magyarország betartja az Unió elvárásait, a schengeni követelményeknek maximálisan eleget tesz, óriási energiákat emészt fel erre a magyar kormány és a magyar állam, és a magyar emberek biztonsága meg nehezen garantálható, és ezért van szükség arra, hogy igenis ilyen típusú mechanikai eszközvédelmet is bevessünk. És természetesen önmagában ez kevés, ezért van szükség, az én véleményem szerint is olyan erőkre, olyan államszervezeti egységekre a rendőrség mellett, akik segítik a rendőrség munkáját, közreműködnek, együttműködnek a bevándorlás rendszerének az áttekintésében, és nyilván az illegális bevándorlókat visszairányítják, vagy a törvényes keretek közé szorítják.

Én úgy foglaltam össze magamban, végignézve a különböző módosító javaslatokat, azt tudnám itt elmondani a bizottság előtt, hogy amennyire ez számomra kiviláglik, itt a rendőr feladata továbbra is az intézkedés; a katonák feladata az intézkedések biztosítása, tehát gyakorlatilag védi, erősíti és segíti a rendőr intézkedéseit. Én tehát úgy látom, senki nem gondol arra, senki nem akar itt olyat, hogy a honvédség erői fegyveresen lövöldözzenek, és nem tudom, miket tegyenek. Ilyen pánikhangulatot szerintem nem érdemes kelteni, mert nem ez a célja a törvénymódosításnak, hanem valamilyen hatékony eszközt, eszközrendszert próbálunk kiépíteni, pont azért, hogy igen, csak azok jöjjenek, akik politikai menekültek; és egyébként pedig természetesen, mondom, a schengeni és a magyar határokat nekünk kötelességünk védeni, és minden eszközt, minden törvényes, jogállami eszközt igénybe kell vennünk ennek érdekében. Nagyon komoly bajjal kell szembenéznünk, azt hiszem, ezt mindannyian láthatjuk és látjuk. Úgy hiszem, aki ezt

bagatellizálta akár az elején is, az súlyos hibát követett el, mert az időtényező egy ilyen válsághelyzet kezelésében mindig döntő.

Ami még itt fölmerült, a mostani hatályos jogi szabályozás a kétharmados törvények, sarkalatos törvények vonatkozásában. 2011-ben módosult a honvédelmi törvény, de döntően ugyanazzal a tartalommal, az öt, régebben, korábban úgynevezett minősített időszak továbbra is megmaradt: ez a rendkívüli állapot, szükségállapot, veszélyhelyzet, megelőző védelmi helyzet és a váratlan fegyveres betörés volt akkor, ez most váratlan fegyveres támadásra vonatkozik. Ezek bár igen gazdag tárházat adják egy válsághelyzet kezelésére a különböző kormányzati szerveknek, parlamentnek, fegyveres testületeknek, azonban ez egy olyan mértékű, méretű és időben rendkívül felgyorsuló folyamat, amilyenre korábban nem volt példa. Ezért valóban érdemes elgondolkodni azon, hogy milyen jogi kereteket kell módosítanunk vagy adnunk ennek az új veszélyforrásnak, ennek az új kihívásnak a hatékony kezelése érdekében.

Én tehát ebben az együttgondolkodásban szeretném kérni az önök segítségét. A magam részéről, mondom, azokat az erőfeszítéseket látom, amelyeket a kormányzat eddig megtett. Bízom benne és örülök annak, hogy mind a cseh, mind a szlovák miniszterelnök hasonló állásponton van, a visegrádi négyek fősorakoztak Orbán Viktor miniszterelnök úr elképzelése mellett. Szerintem valóban tennünk kell és ilyen lépéseket kell tennünk, mert más lehetőségünk egyébként úgy nem nagyon van, ezeket a lehetőségeket viszont ki kell merítenünk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vadai képviselőtársamé a szó.

DR. VADAI ÁGNES (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Jelölt Úr! Ön, ha jól tudom, honvédelmi miniszterjelölt, és nem kerítésügyi miniszterjelölt. És ez azért egy lényeges momentum itt a Honvédelmi és rendészeti bizottság előtt, mert mind a bevezetőjében, mind a kormánypárti kérdésre szinte csak a bevándorlásról beszélt. Azt persze hozzátette, hogy még egy másik nagy kihívás a tömegpusztító fegyverek elterjedése.

Nagyon kevés szó esett azonban magáról a Magyar Honvédségről, amelyet ön politikai felügyelni fog, a Magyar Honvédség képességeiről, amelyek az elmúlt öt évben nemhogy stagnáltak, hanem inkább leépültek. Mit gondol ön erről, a Magyar Honvédség képességeiről? Két évig államtitkár volt. Aztán nyilván ön az elmúlt három-négy évben nem biztos, hogy nyomon tudta követni pökhendi elődje áldásos tevékenységét, de nyilván azért figyelte, hogy mi van a Magyar Honvédséggel, és részese volt annak, hogy ez így alakuljon, hiszen mindig megszavazta a Fidesz költségvetését.

Mi a helyzet a missziókkal? Egészen konkrétan azzal a 150 katonával, akik jelenleg az Iszlám Állam elleni hadműveletben vesznek részt. Tájékozódott-e már az ő helyzetüket illetően?

Mit gondol arról, hogy az utóbbi időszakban a magyar légierő számos balesetet szenvedett el? Jelenleg is a balti államokban őrizzük a légtérét. Ön szerint a Gripen-flotta, illetve a pilóták repülési óraszámával együtt megvan-e az a képesség, hogy a magyar légtérét védjük?

Mit gondol ön a Magyar Honvédség szárazföldi fejlesztéséről? Mert ezek egy honvédelmi miniszter feladatai - minden más egy kerítésügyi miniszter feladata.

Mit gondol ön a helikoptertenderről? Ön is tudja, hogy a Magyar Honvédség helikopterállománya, hát, meglehetősen leharcolt - és akkor finoman fogalmaztam. Évek óta azt halljuk a honvédelmi tárcától, hogy helikoptereket fog vásárolni, akár multifunkcionális módon, több tárca összefogva. Ha van valami, amire szükség lenne például a Magyar Köztársaság területi épségének megvédésében - ha már erről ilyen

sokat beszéltek -, azok mondjuk, a helikopterek, de szerintem ön is tudja, hogy katasztrófavédelmi helyzetekben is szükség van helikopterre.

Ön büszkélkedett a tartalékos rendszerrel. Azért azt tegyük hozzá, hogy az ügy kerek, hogy azt úgy közösen raktuk össze - de elfogadom, hogy learatja ezzel kapcsolatosan a babérokat. De talán emlékszik, amikor ezekben a kérdésekben beszélgettünk, mert valóban, a Magyar Honvédség akár lehet nemzeti ügy, bár azt gondolom, az utóbbi időszakban meglehetősen elcsépeletté vált ez a dolog, és kevésbé mutatkozott meg, hogy ezt nemzeti ügynek tekinti a kormányzat. Mit gondol arról, hogy ma kényszertartalékos-rendszer van? Hiszen a korábbi nyugállományú katonákat szolgálati járadékossá tették, 16 százalékos adót kell fizetni, és az, aki nem akarja fizetni ezt a 16 százalékot - és sokan vannak ilyenek -, az elmegy tartalékosnak. Ez-e az a tartalékos rendszer, miniszterjelölt úr, amiről annak idején sokat beszélgettünk a parlamentben meg azon kívül is? És fenntartja-e honvédelmi miniszterként, hogy ilyen legyen a magyar tartalékos rendszer, ahol kényszertartalékos-rendszer van?

Mit tud ön arról, hogy a kerítés ügye - és akkor már beszéljünk egy kicsit a kerítésről, ha ennyire ez a téma - nem most, hanem már novemberben előkerült kormányzati belső megbeszéléseken? Igaz-e, hogy nem csak januárban, hanem már novemberben tudtak arról a kormányzati szervek, hogy ilyen menekülthullám fogja elérni Magyarországot?

Hogyan látja ön a cyberterrorizmus kérdését? Mert én azt gondolom, a Magyar Honvédségnek ez egy nagyon fontos képessége lehet, ha ezzel foglalkoznak.

Gondolja-e ön mint leendő miniszter, hogy az Iszlám Állam elleni csapás megoldás tudna lenni? Hiszen a probléma gyökerét kellene kezelni, hogy ezek az emberek, akik kénytelenek elmenekülni saját hazájukból, mert üldözik őket, hiszen ön is tudja, hogy azért az Iszlám Állam olyan dolgokat művel, ami európai - de nem csak európai - civilizált ember számára felfoghatatlan; gondoljunk csak például a szexrabszolgaságra, ami katasztrófális helyzetet teremt azon a vidéken, meg ahol az Iszlám Állam jelen van. Gondolja-e ön, hogy támogatni kellene a franciákat abban, akik állítólag tervezik, hogy az Iszlám Állammal szemben erőteljesebben fellépnek? És a Magyar Honvédségnek megvan-e a képessége arra, hogy még ennél is erőteljesebben részt vegyen ilyen misszióban?

Ön nem támogatta annak idején Magyarország Európai Unióhoz való csatlakozását. Fenntartja-e ezt az álláspontját? Ma is úgy gondolja, hogy hiba volt, hogy Magyarország csatlakozott az Európai Unióhoz?

Ön beszélt a sorkatonai szolgálatról is. Ön annak idején nem támogatta a sorkatonai szolgálat eltörlését sem. Ma is úgy látja, hogy az a döntése helyes volt?

S végül az egyik utolsó kérdésem. Az ön elődje azt mondta, hogy 3500 katona megy a határra. Nyilván tájékozódott az elmúlt nagyjából 12 órában (*Derűltség.*), azt gondolom, mert több nem volt - ez mutatja egyébként a helyzet rendkívüli politikai üzenetét, hogy a kormány által generált válság kellős közepén távozik a honvédelmi miniszter, és önnek 12 órája van arra, hogy egyébként fölkészüljön a Magyar Honvédségből. Nem az ön képességeivel van e tekintetben baj, hiszen feltételezem, hogy azért figyelemmel kísérte a Magyar Honvédség tevékenységét. De 3500 katona nagyon nagy kontingens! Ön nyilván tudja, hogy a Magyar Honvédség legnagyobb dandárja jelen pillanatban az Állami Egészségügyi Központ. A 3500 katona azt jelenti, hogy egy időben 3500 katona van a határon és újabb 3500 fölkészül, plusz 10 százalék, hiszen tudjuk, ez így működik? Vagy ennek a 3500 katonának csak egy része települ le a határra, a többiek fölkészülnek?

Azt is szeretném megtudni, mert nyilván a Honvéd Vezérkar főnöke valamilyen módon csak tájékoztatta önt a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat vezetőjével, hogy

tudják-e már, milyen eszközökkel települnek le a határra, milyen harci járművekkel települnek le.

S végül az utolsó: igaz-e, hogy a honvédelmi tárcán belül is vita van arról, hogy a Magyar Honvédséget fegyverrel magyar területen bevessék? És nyilván akkor nem figyeltem elég jól a saját javaslatukat, a Magyar Honvédség számára ez egy fegyveres misszió lesz, egy fegyveres hadművelet lesz Magyarország területén. Ön szerint ez az Alaptörvénnyel teljes mértékben, még a saját Alaptörvényükkel is teljes mértékben összhangban van-e, amely világosan meghatározza azokat az eseteket, amikor a Magyar Honvédséget fegyveresen be lehet vetni. Azt ön is tudja, miniszterjelölt úr, hogy a katasztrófavédelmi feladatokat a Magyar Honvédség nem fegyverrel látja el. Viszont az önök által tett javaslat kifejezetten fegyverrel ellátott katonák határra való küldéséről szól, és ezért van vita, én úgy tudom egyébként, ahogy elnök úr jelezte, nemcsak a balliberális ellenzékben, bár örömmel vállalom, ha csak mi vitatjuk azt, hogy egyébként Alaptörvény-ellenes ez a dolog, de én úgy gondolom, hogy az ellenzéki pártok mindegyike és az ön elődje is egy korábbi interjújában arról beszélt, hogy át kell tekinteni, hogy kell-e a Magyar Honvédség ilyen típusú bevetéséhez az Alaptörvény módosítása. A mi jogi álláspontunk - és ahogy hallom, a Magyar Honvédség vezetői egy részének is az az álláspontja -, hogy nem elég a honvédelmi törvény módosítása, mivel fegyveres katonák mennek a határra. Most arról ne beszéljünk, hogy szerintem az, hogy „közreműködik” a magyar hadsereg, ez egy nem létező jogi kategória, ezt önök találták ki, hogy befedjék ezt az egész sztorit, de hogy még az Alaptörvényüket sem hajlandók módosítani annak érdekében, hogy legalább - hogy mondjam? - a legalitás talaján, a humánus talaján nyilván nem állnak, de legalább a legalitás talaján álljanak ebben az ügyben. Köszönöm szépen.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszterjelölt: Köszönöm szépen. Köszönöm szépen a kérdéseket. Arra kérnék engedélyt a tisztelt bizottságtól és képviselő asszonytól, hogy ha most ennyire elmélyülünk a szakmai kérdésekben, akkor valószínűleg estig itt fogunk ülni, lesz még arra lehetőség, hogy a Magyar Honvédség képességeiről, a légierő lehetőségeiről meg a szárazföldi fejlesztésekről beszéljünk. Nyilván én nem kerültem meg ezt a kérdést, hiszen a bevezető gondolataimban röviden szóltam erről, elmondtam, hogy milyen szerkezetben szeretném önöket tájékoztatni arról, hogy milyen szempontok azok, amelyek a jövőben talán a munkámat meghatározzák. Természetesen, az önök bizalmát is, ha élvezhetem ebben a nagy feladatban, akkor azt megköszönöm.

Köszönöm képviselő asszonynak, hogy azért döntően, egy-két kérdést levéve, tényleg szakmai síkon folyt a probléma felvetése. Itt az EU-csatlakozással kapcsolatosan meg a sorkatonai szolgálat eltörlésére vonatkozóan nyilván az én személyes szavazataimra utalt, ami mondhatjuk, hogy a határát súrolja a szakmaiságnak, egy biztos, hogy valóban 2004-ben - ezt már többször beszéljük a parlament plenáris ülésén is, ezt képviselő asszony többször felvetette -, én az akkori feltételeket, amelyeket Magyarországnak szántak, azokat kifogásoltam, és akkor döntöttem úgy helyesen vagy helytelenül, hogy én nemmel szavazok. Annak mindenféle következményeit akkoriban vállalva, akkor is utaltam arra, hogy volt még egy-két ilyen politikus, mondjuk Solana, aki Spanyolország NATO-csatlakozására nemmel szavazott, aztán nemsokára ő lett a NATO főtitkára. *(Dr. Vadai Ágnes: Csak szerényen!)* Nincsenek ilyen terveim, csak mondom, hogy az embernek, ha változnak a feltételek, nincsen kőbe írva semmi. Egy biztos, azóta én azon dolgozom, hogy az Európai Unió megbecsült tagállama legyünk, és azon dolgozom, hogy minél több uniós forrás jusson, jutott a sportra és sok más mindenre, oktatásra, egészségügyre és sok minden másra. Tehát én azt hiszem, hogy ez a kérdés akkor eldőlt. Én csak

kifejeztem fenntartásaimat akkoriban. Azóta én nyilván abban vagyok érdekelt, hogy Magyarország - mondom - megbecsült tagja legyen az Uniónak.

A sorkatonai szolgálat eltörlésével kapcsolatosan akkor is folytak bizonyos elmélyült szakmai viták, én akkor is ezt úgy ítélt meg, hogy ez sajnos egy pártpolitikai kérdéssé silányodott ügy volt, ugyanis akkor egy ilyen „Sorkatonák oszolja!” című programot hirdettek meg az önök akkori koalíciós partnerei, nyilván önök akkor ezt úgy tervezték, hogy 2006-ra, a választásokra eltörlik ezt a kötelezettséget, és ezzel esetlegesen szavazatokat lehet majd szerezni a fiatalok köréből. Ezt nem tudták tartani, és 2004-re előre kellett hozni, mert nem ment be már senki sorkatonának. Én akkoriban egyébként azzal a fenntartással éltem, hogy nem a honvédelmi törvényt kellett volna módosítani, hanem egy másik fontos országgyűlési határozati formában lehetett volna erről dönteni. Ez pedig az Országgyűlésnek az a hatásköre, ami arról szól, hogy lehetősége van a parlamentnek arra, hogy a Magyar Honvédség létszámáról és belsőállomány-arányairól döntsön, és ebben kifejezze azt, hogy mondjuk hány tisztre, tiszthelyettesre, hány szerződéses katonára és hány sorkatonára van szükség. Az én javaslatom az volt, amit be is nyújtottam akkor a parlamentben, hogy a sorkatonai szolgálati létszám nullában legyen meghatározva. Ez azzal az előnnyel járt volna, hogy megmaradt volna az általános hadkötelezettség, és pusztán a személyes szolgálati kötelezettség szűnt volna meg, és lett volna egy nyilvánvalóan egyértelmű és pontos adatbázisa a Magyar Honvédségnek, hogy ha bármilyen baj van, akkor legalább a fiatalokhoz, akik egyébként egészséges és alkalmasak katonai szolgálatra, hozzájuk tudunk volna fordulni. Ez sajnos nem következett be, máshogy alakult, mást hozott az élet, másként döntött a parlament. Ezt is tudomásul vettem, és pont ezért pörgettem fel, mondhatom így, gyorsítottam fel, valóban önnel is többször egyeztetve, a tartalékos rendszer kiépítését. Amelyben valóban vannak kritikai meglátások és észrevételek, amik itt elhangzottak képviselő asszony részéről. Nyilván ez egy megkezdett út a tartalékos rendszer kiépítésében, ennek az útnak nem vagyunk a végén.

Valóban, szerintem is szükség van arra, hogy ezt újragondoljuk, szükség van arra, hogy ösztönző rendszerré fejlesszük a tartalékos rendszert, hiszen ebben a mai globalizált és versengő, rohanó világunkban fontos, hogy a fiatalokat megszólítsuk. Nagyon fontos célcsoport lehet az egyetemista és főiskolai kör, akik egyébként talán kevésbé vannak jelen pillanatban megszólítva, azt hiszem, hogy ebben van lehetőségünk együtt dolgozni, és van mozgásterünk is. Úgyhogy mindenképpen vannak nyugati példák, amelyek kiválóak, egyesült államokbeli példák, Nemzeti Gárdára vonatkozó példák, Franciaországban, Németországban, máshol, mindenhol vannak ilyen típusú rendszerek, Nagy-Britanniában meg különösen, tehát szerintem ezeket érdemes részleteiben is adott esetben átvenni vagy átgondolni, hogy milyen források állnak ma rendelkezésre erre. Valóban itt további lépések szükségesek.

Természetesen azt hiszem, hogy a sok-sok szakmai kérdésre, miközben utalt erre képviselő asszony, igyekeztem, amennyire az elfoglaltságom engedte, a Magyar Honvédség helyzetéről tájékozódni, de azért nem töltötte ki minden napomat, ez tény, az elmúlt három évben, hiszen a sport területén elég sok feladatot kellett megoldani. Szerintem érdemes az átadás-átvételt megvárni, érdemes ezt követően egyeztetni ezekben a kérdésekben, hogy milyen folyóügyek vannak, milyen elkötelezettségek vannak, akár helikoptertender vonatkozásában, akár bármilyen más képességfejlesztés vonatkozásában. Ezeket nekem is át kell venni, át kell tekintenem, és természetesen minden területen arra törekszem, minden területen arra törekedtem, hogy felelős gazdálkodással átlátható módon sikerüljön ezeket a kérdéseket megoldani és rendezni. Szerintem abban egyetérthetünk, hogy a Magyar Honvédség képességei persze, jelen pillanatban nem a legerősebbek és a legjobbak.

Egyáltalán az egy óriási érdem szerintem, Hende miniszter úrról, ha ennyit mondhatok, hogy sikerült fenntartani a Magyar Honvédség működőképességét, ami azért nem kis feladat volt az elmúlt időszakban, és egyfajta katonai életpályát felvázolta, az illetményemelését megindítva szerintem ezek komoly eredmények.

A légierő. Tudjuk, hogy kevés a repülési óraszám, ezekkel mind-mind tisztában vagyunk, erre törekedni kell, hogy ezt fejlesszük, és nyilván a pilótáink és Magyarország és a NATO biztonsága érdekében is szükség van erre.

Mi volt még itt? Igen, büszkélkedtem a tartalékos rendszerrel. Én nem hiszem, hogy büszkélkedtem, nem hiszem, hogy úgy ismertek meg az elmúlt 20-25 évben, hogy én itt bármikor hivalkodtam volna és itt fölöslegesen mutogattam volna a bicepszemet, nem ez a stílusom, én szeretnék az együttműködés pártján lenni, és szeretném kérni önöket is az együttműködésre.

Az Iszlám Állam problémája nagyon súlyos probléma, egyetérttek önnel, hihetetlen mértékű kegyetlenség és nagyon nagy veszély, ezt meg kell vizsgálni, hogy milyen mértékben tudunk ott szerepet vállalni, és hogyan tudjuk a francia esetleges álláspontot támogatni. Egy biztos, utaltam erre, a NATO-szövetség együttműködése, kiemelten fontosnak tartom, hogy Magyarország NATO-tagországgént erősödjön, és nyilván azokat a szövetségi elvárásokat is maximálisan segítse, amelyek nyilván előírászerűen megvannak irányunkban, de nagyon sok NATO-tagországbeli jó tapasztalatot és jó gyakorlatot is érdemes meghonosítani Magyarországon. És az ilyen együttműködések a nemzetiségi haderőkben mind-mind használnak a magyar katonáknak is, én ezt tapasztaltam az elmúlt időszakban. S ráadásul a katonák is általában, még ha veszélyes is a feladat, nem kis veszélynek tesszük ki őket, de szívesen vállalják, hiszen katonaszakmailag is meg anyagilag is előre tudnak lépni.

Az, hogy hány katonát ígért és hány katona van a határon: engedje meg, hogy tájékozódjam ebben. Mint mondtam, a biztonsági határzár kérdését én nyilván fontosnak tartom, és mindent meg kell tennünk, hogy ez a technikai határzár határidőre elkészüljön, és szerintem mellette futtatjuk párhuzamosan a jogszabályi háttérrel is, hogy ezzel biztosítsuk, hogy jogállami keretek között, a Magyar Honvédséget valóban olyan feladatokra alkalmazzuk, amelyek egyébként egy általános normarendszernek megfelelnek. Ismételten hangsúlyozom, az én értékrendemben a Magyar Honvédségnek törvény által körülírt feladatai vannak. Egy biztos, hogy erre az új válsághelyzetre is meg kell találni a megfelelő megoldást, ami nem sérti az előírásokat, és nem a magyar állampolgárok ellen irányul, és nyilván nem alkalmazható magyar állampolgárokkal szemben, viszont a rendőrök hatékony működésének, közreműködésének segítése szerintem nélkülözhetetlen. Látható, hogy hihetetlen mértékű energiákat emészt föl a rendőrség, óriási munkát végzett az elmúlt hetekben, hónapokban. Segíteni kell a rendőrség munkáját a tömeges migráció kérdésének rendezésében, és kellenek emberek. Úgy hiszem tehát, teljesen ésszerű és logikus ez a felvetés. Nem háborúba mennek ezek a katonák, hanem olyan helyzetbe kerülnek, amivel igenis Magyarország biztonságát erősítik, és együttműködésre kötelezik - vagy kényszerítik? - a bevándorlókat is, mert együtt kell működni. A schengeni határokat védeni kell, és aki menekült, az megkapja a menekültstátust; ellátást mindenki kap, még a nem menekültek is - tehát az sem érheti a kormány háza táját kritikaként, hogy nem látnák el a magyar hatóságok, a magyar szervek a gazdasági bevándorlókat; még őket is ellátjuk.

Úgyhogy amik eddig történtek, én azt hiszem, a magyar kormány mindent megtett annak érdekében, hogy úrrá legyen ezen a helyzeten. Nem mi generáltuk a válsághelyzetet - ezt azért szerintem képviselő asszony sem gondolhatja komolyan (*Dr. Vadai Ágnes, bólogatva: De igen.*) -, hanem igyekszünk orvosolni ezt a helyzetet, a lehetőségekhez mérten. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Harangozó Tamás alelnök úr!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Mielőtt véleményünket elmondanám, az utolsó mondatára hadd reagáljak, államtitkár úr. Tehát ha ez volt az, amit a magyar kormány minden erejét bevetve a helyzet kezelésére el tudott érni, akkor azt hiszem, minden magyar állampolgár jogosan, tényleg jogosan kezdhet aggódni amiatt, hogy milyen kormánya van ennek az országnak, és az mire képes. Gondolom, ez nyelvbotlás volt a kijelölt miniszter úr részéről.

Tisztelt kijelölt Miniszter Úr! Ön sportállamtitkárként nemcsak a fair play-jel foglalkozott, és valóban, politikai vitákban egyébként elismerésre méltóan alkalmazta is, hanem ön az elmúlt években személyesen asszisztált államtitkárként ahhoz, hogy több száz milliárd forint közpénzt ostoba stadionépítésekre és egyéb más ilyen, az egész ország idegeit borzoló intézkedéseket végrehajtsen. Én nagyon-nagyon remélem, hogy ön bizonyítani fogja azt, hogy nem azért kérte föl Orbán Viktor erre a pozícióra, mert ön minden utasítást és minden örültséget szó nélkül végrehajt. Ugyanis ez most nem a sport, amit irányítani fog.

A Fidesz törvénye ugyanis a megítélésünk szerint valóban az Alaptörvényt, azaz az alkotmányt megkerülve egy olyan rendszert garantál - és ha ön ezt egyszer végigolvasta és pontosan tudja, mi fog várni most a déli határokon 15-e után, akkor ezt önnek pontosan látnia kell, hogy egy olyan rendszert garantál -, aminek a vége káosz és tragédia lesz. Szeretnék magyarul fogalmazni most előre, miniszter úr: vér fog folyni. Az, hogy önök 60 méteres határsávba ezreket és tízezreket kívánnak szögesdrótok közé terelni, ott napokig vagy hetekig tartani, katonákkal, fegyveres katonákkal körbe véve őriztetni, ez szinte garantáltan ezt fogja eredményezni. És, miniszter úr, ez az ön személyes felelőssége lesz, hogy ezt vagy megakadályozza a következő napokban és hetekben, vagy részese lesz ennek a folyamatnak, és a neve mellé fog ez kerülni élete végéig.

Még egyszer nagyon röviden szeretném leszögezni, hogy mi abban nyitottak vagyunk, hogy ha ezt a folyamatot és ezt a törvényt a Fidesz fölül akarja vizsgálni és jogállami útra kívánja terelni a megoldást, akkor legyen hozzá parlamenti partnere.

Azt mondja kijelölt miniszter úr, hogy nincs más megoldás, és nem is lehet hallani semmit. Akkor itt is elmondom, önnek is, hátha ön meghallja. Szerintünk Magyarország legalapvetőbb érdeke, hogy a schengeni határok fennmaradjanak. Egy olyan ország, amelynek több mint félmillió állampolgára igenis gazdasági bevándorlóként Nyugat-Európában életvitelszerűen munkát vállal, mert itthon nem talált megélhetést, amely országnak 60 ezer állampolgára naponta ingázik a szomszédos Ausztriába, mert itthon nem talált megélhetést, annak alapvető nemzeti érdeke, hogy a schengeni határrendszer fennmaradjon, nem a külső határ tekintetében, hanem a belső határok szabadsága tekintetében. Márpedig az a kormány, amelyik csökönnyösen kizárólag a magyar megoldás és a mindenféle eszközzel való megoldás mellett érvel a közös európai megoldások elutasítása mellett, az egyértelműen és világosan abba az irányba viszi Európát és Magyarországot, hogy minket ebből a rendszerből kitegyenek, miniszter úr, és ez lesz a vége!

A mi megítélésünk szerint, ha feltételezzük, hogy az Európai Unió létezik, feltételezzük, hogy annak vannak külső schengeni határai, akkor abban szintén partnere tudunk lenni a kormánynak, hogy világosan elmondja mindenkinek, nyugat-európai partnereinek is, hogy egyrészt a közös európai megoldás közös európai határőrizetet jelent, a mi megítélésünk szerint akár közös európai határőrséggel, amelyből ha 170-valahány kilométer esik Magyarországra, akkor itt van és

személyesen részt vesz ebben a munkában. Közös európai menekültügyi szervezetről és hatóságról szól, amelyik eldönti, hogy ki léphet be Európa területére és ki nem, és ami sokkal fontosabb - és erre önöknek sincs válasza -, hogy egyrészt mi történik azokkal - és ebben is vállalja a felelősséget -, akik megkapják a menekültstátust. És szerintem ma a legnagyobb probléma az, amire szintén közös európai garancia kell, hogy mi történik azokkal, akik nem kapják meg a lehetőséget, hogy Európába belépjenek, és egyébként valóban tömegesen például Magyarországon határain fognak jelentkezni. Ezt a magyar kormány nem tudja egyedül megoldani, miniszter úr, ezt ön is pontosan tudja!

A magyar katonáknak meg nem az a dolga, hogy a magyar rendvédelmi szervek munkáját elvégezze. A Magyar Honvédségnek az a dolga, hogy ha komolyan gondolja Orbán Viktor a tegnapi mondását, és talán egyre több európai politikus is kezdi már megérteni, hogy a probléma gyökerénél kell valamit tennie Európának, a magyar katonának ott lesz dolga. Hogy legyen legalább olyan biztonságos zóna ezeknek a válságövezeteknek a környékén vagy konkrétan egy részén, amelyet mondjuk, Európa garantál, hogy aki ott kér menedéket, az emberi körülmények között ott menedéket talál. Az összes többi púder, amiről itt beszélünk európai válságkezelés tekintetében.

Végezetül, miniszter úr, egyetlen kérdés adódik, és nagyon világos választ nem kaptunk, bár többször érintette a kérdést: egyetért-e ön azzal, hogy a Magyar Honvédséget menekültekkel és a civil magyar lakossággal szemben fegyveresen vessük be? Ugyanis ebben a törvényjavaslatban, tisztelt képviselőtársam, tisztelt miniszter úr, ez szerepel, amelyet holnap a bizottságunk vitatni fog. Idézem is önnek: „A katona kizárólag a menedékjogról szóló törvény szerinti tömeges bevándorlás okozta válsághelyzetet kihirdető kormányrendeletben meghatározott területen segítheti a rendőrség feladatát.” Márpedig ön is tudja, és azért mondom itt el, hogy mindenkinek világos legyen, hogy az egy mellébeszélés, hogy ez a határőrizet. Ezt a válságállapotot az ország bármely területére a magyar kormány a saját hatáskörében úgy hirdeti ki, hogy az Országgyűlésnek, sőt ennek a bizottságnak sincs semmilyen beleszólása. Ugyanis ha a Keleti pályaudvarnál van egy olyan felfordulás, mint a múlt hét végén, akkor - csak mondom önöknek is, hogy értsék - akár Budapest területére is el lehet rendelni, ahol Budapest területén fognak a katonák megjelenni fegyverrel, ami szerintünk egyszerűen elfogadhatatlan és elképesztő. Felelőtlenség, a katonákkal szemben is, tévedés ne essék, mert őket nem erre képezték ki. Úgyhogy a kérdés csak abból áll, és ezzel zárom - majd a végén idézek röviden az ön szakdolgozatából egy bekezdést -, hogy ha ön ezt valóban támogatja, akkor most előre szeretnénk jelezni, hogy alkalmatlannak tartjuk a honvédelmi miniszteri feladatok ellátására és a Magyar Honvédség irányítására és felügyeletére.

Elmondtam a forrást, ebből a dokumentumból fogok önnek olvasni, amit ön jegyez 2008-ban a doktori disszertációjában: „A XX. század tanulságát, valamint a nyugati demokráciák példáját követve a minősített időszakokat szabályozó rendeletek kidolgozásánál különös hangsúlyt kell helyezni arra, hogy az adott veszélyhelyzetben a biztonság megtartása vagy elérése érdekében csak olyan mértékű legyen a jogkorlátozás, illetve a kényszerítő intézkedés, ami arányban áll a veszély mértékével. Ezt sok tekintetben érzékelhettük a történelem viharai során, azonban arra is volt példa, hogy az emberek biztonságérzetét manipulálták a hatalom birtokosai. Számos esetben fordult elő, hogy veszélyt kiáltottak, amikor nem volt, vagy éppen azt mondták, hogy óriási a veszély, miközben korántsem volt az.” Ma a döntés még az öné, miniszter úr, a mi elvárásunk világos: azt szeretnénk öntől kérni, hogy maradjon meg a józan esze, és tegyen meg mindent annak érdekében, hogy a Magyar

Honvédséget olyan eszközként használjuk fel, ami ma az alkotmánynak megfelel, és ami nem fog emberi tragédiákhoz vezetni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Mielőtt megadom a szót a miniszterjelölt úrnak, hogy válaszoljon, a Harangozó alelnök úr által elmondottak kapcsán fontosnak tartom, hogy a jegyzőkönyvben rögzüljön, hogy az alelnök úr azt mondta, hogy félmillió magyar állampolgár, polgártársunk, akik az Európai Unió különböző országaiban dolgoznak, gazdasági bevándorlók. Szeretnék tiltakozni! Aki politikusként összekeveri az illegális bevándorlókat, akik valóban gazdasági bevándorlók, azokkal a magyar polgárokkal, akik élve európai jogukkal megválasztják, hogy hol szeretnének dolgozni, az tényleg példátlan. *(Dr. Vadai Ágnes: Itt nem akarnak.)* És nyugodtan mondhatom, felháborító. Egyébként 350 ezren vannak, nem 500 ezren, zárójel bezárva, ez a KSH-nak, *(Dr. Vadai Ágnes: Hohoho!)*, illetve a közvélemény-kutatóknak a hivatalos adata, amelyet folyamatosan, immár tíz éve nyomon követnek, sőt 11 éve, amióta az Európai Unió tagjai vagyunk. 2004 óta 2010-ig 250 magyar munkavállaló dolgozott az Európai Unióban, ez a 240 ezer emelkedett 2010 óta 350 ezerre, és most itt tartunk, ezek az emberek, élve európai polgári jogaikkal átmenetileg vagy tartósan Európa különböző országaiban dolgoznak. Őket gazdasági bevándorlónak titulálni felháborító, és mutatja, hogy aki ilyet mond, annak fogalma sincs arról, hogy mi a különbség egy afgán illegális határátlépő és mondjuk egy olyan mátészalkai magyar polgár között, aki egyébként heti rendszerességgel kijár dolgozni valamelyik európai országba, és hétvégeként visszajön a családjához. Ez olyan súlyos probléma, ami mutatja, hogy itt nagyon különböző és nagyon messze lévő álláspontok vannak, de szerettem volna rögzíteni, hogy természetesen a gazdasági bevándorló fogalmat nem lehet használni azokra a magyar polgárokra, akik az Európai Unióban dolgoznak különböző területeken. *(Dr. Harangozó Tamás: Elnök úr, illegális bevándorlóként én nem tituláltam a magyar állampolgárokat.)* Azt mondta, hogy gazdasági bevándorló. *(Dr. Harangozó Tamás: Azt meg ön nem tudja cáfolni, hogy gazdasági okokból mentek el.)* Aki az európai polgárokat, bárkit... Mondjuk, a legtöbben egyébként az európai polgárok közül a németek dolgoznak különböző európai országokban, nem Németországban, akkor ők is gazdasági bevándorlók lennének, ami égbe kiáltó baromság - szerintem. *(Dr. Vadai Ágnes: Na, ez a színvonal!)* De ezt fontosnak tartottam *(Dr. Harangozó Tamás: Fontos is volt!)* a jegyzőkönyv számára rögzíteni, hogy itt csak a Harangozó alelnök úrnak a véleményéről van szó. Miniszter úr, öné a szó.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszterjelölt: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Tisztelt Alelnök Úr! A stadionépítést hozta alelnök úr, szeretném azért elmondani, lehet, hogy ez nem tűnt elő a kormányzati struktúrában, de a sport államtitkárság kifejezetten sportszakmai programokat támogat, és visz a zászlaján. A stadionépítési programokat mindig egy kormánybiztos felügyelte, és irányította. Ettől függetlenül egyébként én kigyűjtöttem a világban, hogy hány stadion létezik. Ez 11 286, ennyi van összesen sportlétesítmény formájában a világon, ebből csak 186 stadionnal, igaz ezek többségében 2-3-4 ezres labdarúgó stadionok, Finnország rendelkezik, nálunk épül húszegynéhány, illetve helyrehozatalra kerül. Tehát döntően 3-4 új stadion lesz, a többi pedig rekonstrukciós program keretében épül meg. Szerintem erről ne folytassunk most vitát *(Dr. Harangozó Tamás: Szerintem se!)*, én azt hiszem, hogy örüljünk annak, hogy azt a több évtizedes lemaradást a sportlétesítmények területén igyekszünk behozni. És elsősorban a jövő nemzedéke érdekében igyekszünk kulturált sportolási feltételeket biztosítani. *(Dr. Vadai Ágnes: Úgy mint Planetárium?)* Az elmúlt években jelentősen

nőtt, 230 ezerről 344 ezerre az igazoltan sportoló gyermeklétszám, akik kluboknál sportolnak, és ugye én azt a célt fogalmaztam meg, hogy 2018-ra mintegy félmillió lesz, tehát 500 ezer gyermek fog igazoltan sportolni vidéki kluboknál, budapesti kluboknál és máshol. Számomra mindig ez volt a fontos egyébként. Tehát arra az egy kérdésre, hogy az ember miért vállalta, és miért csinálja a sport államtitkári teendőket, nekem az a válaszom volt miniszterelnök úrnak és másnak is, hogy azért, hogyha lehet, minden magyar gyermek sportoljon, mert a sportoláson keresztül a jellemét tudjuk a jó irányba fejleszteni. 250 ezer körül van az igazolt labdarúgói létszám egyébként az utánpótlás korosztályú Magyarországon, tehát ez is jelentős létszám.

No, nyilván azok a kijelentések és azok a jövőbelátásbeli szempontok, amelyeket alelnök úr mondott, hogy vér fog folyni, és milyen veszélyek lesznek, én önnel egyetérték, hogy valóban, ez egy nagyon komoly probléma, ezért igyekeztünk, és én átérzem ennek az ügynek a jelentőségét, és mindannyian látjuk. A magyar emberek, bárkivel beszélek bárhol, mindenki aggódik, mindenki fél, mi lesz ebből. Nem a kormányzati intézkedésekből, hanem ebből az óriási mértékű népvándorlásból vagy honfoglalásból, amelyet soha nem láttunk, vagy talán 896-ban láttunk ilyet utoljára, tehát ez egy óriási mértékű változás. És nem tudjuk pontosan, hogy hol fog ez megállni. Hány millió ember fog érkezni Magyarországra és Európába. És Magyarországra egyre több zúdul, tehát nekünk valamit lépnünk kell.

Ön azt mondja, hogy a közös európai megoldásokkal szemben hozza a döntését Magyarország. Szerintem nem így van. Tehát mi azt szeretnénk, hogy legyen közös európai megoldás. Mi ebben maximálisan érdekeltek vagyunk, hiszen minket sújt a legjobban most ez a probléma.

Közös európai határőrség. Igen, Vadai képviselő asszony talán meg tudja erősíteni az európai közös hadtest gondolatát is. Nagyon nehéz sajnos, nem tudom, mi az oka ennek, az Európai Unióban keresztülvinni ilyen biztonságot szolgáló döntéseket. Mélyebben az, hogy legyen közös felelősségünk, legyen egy ügyműködés, hát maximálisan érdekeltek vagyunk. De arra várni, miközben több millió vagy több tízmillió migráns beözönlik Európába, és nem történik európai közös álláspont kialakítása, és nem történik meg az, hogy intézkedések születnek, addig nekünk is valamit tennünk kell, és közben folyamatosan egyeztetünk. A miniszterelnök úr folyamatosan jár Brüsszelbe, a V4-ekhez és mindenhová, és próbálja a megoldásokat kierőszakolni. Én azt hiszem, hogy ez a helyes hozzáállás, és igenis tennünk kell, cselekednünk kell, orvosolnunk is kell, ha lehet, akkor nyilván közösen, és reméljük, hogy közös megoldás is lesz, de egyéni megoldásokra is szükség van, amennyiben ez egyéni. Hát nyilván a V4-ekkel ez a megoldás kiteljesedett.

Egyetérték abban egyébként önnel, hogy egyedül nem tudjuk megoldani, azzal is egyetérték, hogy a probléma gyökereihez kell elmenni. Egyetérték. Válságövezetekbe kell elmenni. De én úgy tudom, a nemzetközi felhatalmazások ehhez szükségesek. Minimum ENSZ- vagy NATO-felhatalmazás. Legalábbis eddig az ilyen típusú feladatoknál nemzetközi felhatalmazás nélkül nem született missziós tevékenységre való döntés. Tehát, ha hoznak, és átérzik a világ vezetői, nemcsak az európai vezetői ezt a súlyos problémát, és ezt megpróbálják orvosolni, akkor természetesen, én mindig a béke pártján állok, igenis szükség van arra, hogy ott a problémákat helyben orvosoljuk, és jelentősen lecsökkenne annak az oka, hogy onnan elvándorolnak. Ezeket kell felmérni, feltérképezni, és tenni. Csak ott is látunk egyfajta hezitálást, egyfajta lassúságot. Nem akarok senkit sem kritizálni, távol álljon tőlem. Tisztában vagyok a magam képességeivel és erejével, és én azt mondom, hogy nyilván, ha látjuk a problémákat, akkor orvosolnunk kell, és ha valaki ilyen fontos nemzetközi szervezetekben potenciális vezető, akkor nyilván tenni is kell e problémák

orvoslásában. De mondom, így van, le kell menni a probléma gyökereihez, és ott kell megpróbálnunk orvosolni, mert akkor ide már sokkal kevesebb probléma csapódik le, vagy ebből adódóan kevesebb.

Egy dolgot hadd mondjak még itt el. Ugye a kérdés arra irányult, hogy egyetérték-e azzal, hogy a Magyar Honvédség olyan jogosítványokat kapjon, hogy magyar civilekre és menekültekre lőjön. Nem értek egyet ezzel. Tehát távol álljon tőlem, de szerintem nincs olyan politikus ma Magyarországon, aki azt szeretné, hogy politikai menekültekre és magyar civilekre lőhessen a Magyar Honvédség. Nem. Tehát nem. Erre azt tudom mondani, hogy nem.

Egyetérték, és nagyon megtisztel azzal, hogy utánajárt az egykori szakdolgozatomnak. Azt mai napig fenntartom, ugye 2008-ban írtam ezt, most nem akarok itt pártpolitikát belevinni ebbe, egy biztos, hogy vannak olyan hatalmi szempontok, hatalmi tényezők, amikor persze manipulálhatják a biztonságérzetet. A biztonságérzet egy szubjektív dolog. Azt ugye tudjuk, hogy 2001-ben én nemzetbiztonsági államtitkár voltam, amikor az a szörnyű terrorcselekmény érte az Egyesült Államokat. Akkor itt, Budapesten félték az emberek. Nagyon sok ismerősöm, barátom hívott föl, pedig New Yorkban volt a terrorcselekmény, itthon félték. Amikor azt látták, hogy napokon keresztül kint voltak fegyveres, gépkarabélyos rendőrök a hidaknál, mi mondtuk, hogy nincs oka, mert Magyarország nem olyan terrorfenyegetettség szinten van, mint az Egyesült Államok, akkor viszont elkezdtek beszélni azt, hogy igen, na de hát akkor miért vannak gépfegyveres rendőrök a hidakon, mégiscsak van valami. Tehát az emberek ilyenekből is levonnak következtetéseket, és ezt nyilván lehet manipulálni, hogyha a politikai szándékok olyanok. De itt nem manipulációról van szó, itt a problémák orvoslásának a szándékáról van szó.

És az arányosságot természetesen továbbra is fontos alapelvnek tartom; egy biztonsági intézkedés során mindig törekedni kell arra, hogy arányosan lépjen föl a rendőr vagy a katona vagy bárki más, bármilyen fegyveres rendvédelmi szerv alkalmazottja. De ha tetszik, én 22 éve kung fuzom, kung fu-alapelv is, hogy csak az arányosság és a mértékletesség szempontjai alapján hárítsuk el a ránk irányuló támadást. Tehát nem lehet, hogy ha valaki - most ezzel ne éljenek vissza - egy pofont akar adni egy másik embernek, az nem ránthat elő egy atomrakétát és lőheti vele fejbe.

Tehát az arányosság, mértékletesség mindig fontos, és szerintem ebben a törvénymódosítási javaslatban ez azért tetten érhető. Az ember nyilván áttanulmányozta ezt a módosító javaslatot, mire lenne itt jogosítványa a Magyar Honvédségnek: gépjárművet a közúton megállítani, helyszínt biztosítani, területzárást végrehajtani, kényszerítő eszközt alkalmazni, és itt van leírva az, hogy „a másképpen el nem hárítható, személy elleni, életet vagy testi épséget súlyosan veszélyeztető támadás kivételével” történhet mindez. *(Dr. Harangozó Tamás: Az a löfegyverhasználat volt!)* Tehát szerintem az arányosság, amire ön fölhívta a figyelmet, az egy helyes alapelv.

Zárásképpen hadd mondjam el - bár nyilván lesznek még kérdések -, szerintem az alapkérdés az, hogy hogyan lehet, milyen megoldással lehet a magyar emberek biztonságérzetét növelni, hogyan lehet egyébként ténylegesen és objektíven is a biztonságot nagyobb mértékben garantálni, a rendet fönntartani. Mert az, hogy ránk zúdul több száz kilométeren keresztül több százezres tömeg *(Dr. Vadai Ágnes: De ez nem igaz!)* - hát, ezt látni; 160-170 ezer van *(Dr. Vadai Ágnes: Hazudnak! Dehogyan volt annyit!)*, körülbelül 200 ezer illegális migráns fog beérkezni Magyarországra -, ha a zöldhatáron keresztül jönnek, mi szeretnénk regisztrálni őket. Ez a szándék, nem? Hogy tudjuk, hogy ki jön! Ha együttműködnek, adnak ujjlenyomatot, elmondják a

nevüket... Aki nem akar együttműködni, azt bizony rá kell vezetni arra, hogy igenis vannak törvények, ezeket be kell tartani (*Dr. Harangozó Tamás: Hát vezessék rá őket!*), önöknek is, nekünk is, mindenkinek be kell tartani. Vannak törvények, vannak szabályok, és valahogy a rendet biztosítani kell. Az nem lehet, hogy ráengedjük a magyar társadalomra, és összevissza mindenki, különböző csoportokban, több százas, több ezres létszámban vonuljon végig az országon! (*Dr. Harangozó Tamás: És mit csinál a rendőrség?*) Valamilyen rendet fönn kell tartani. Ennek a megoldásán kell együtt gondolkodnunk.

Én azt látom, hogy ez nagyon nagy erőfeszítés a kormány részéről. Ezek hatékony eszközök lehetnek a jövőben, de ehhez ez kell. Ha önök tudnak jobb megoldást, szerintem a kormány is nyitott meg a kormánypárti politikusok is, nyugodtan elmondhatják, hogy mit gondolnak még, mit lehet ehhez hozzátenni vagy elvenni, mitől lesz biztonságosabb az ország, és mitől lesz a magyar emberek biztonságérzete erősebb. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Megadom a szót Firtl Mátyás alelnök úrnak.

FIRTL MÁTYÁS (KDNP), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Elöljáróban szeretném mindjárt leszögezni azt, hogy azt a minősítést, amit Harangozó Tamás mondott (*Dr. Harangozó Tamás: Ezt mindenképpen tedd meg!*), hogy ön alkalmas vagy alkalmatlan, ha ezt a paragrafust vagy az általa elképzelteteket nem teljesíti, én azzal kezdeném, hogy önt a szakmai életútja, szakmai képzettsége, a politikában végzett tevékenysége maximálisan alkalmassá teszi arra, hogy a miniszterjelöltséget, illetve esetlegesen a miniszterséget is betöltse. (*Dr. Harangozó Tamás távozik az ülésről.*)

Még egy-két gondolatot meg kell fogalmaznom, azzal, hogy amikor azzal foglalkozott Harangozó Tamás is, illetve Vadai képviselő asszony, hogy a honvédség bevetése, alkalmazása a határőrizetben való részvételben vagy a rendőrségi állomány megsegítésében, igen, válsághelyzetben, szeretném felhívni a figyelmet és emlékeztetni arra, hogy amikor Ausztria csatlakozott, hiszen feladata volt a schengeni határőrizet védelme, nem válsághelyzetben, nem migrációs hullámok közepette, az osztrák Bundesheer - így hívják az osztrák honvédséget - bizony a határ védelmére volt alkalmazva. És gépkarabélyokkal, amerikai gépkarabélyokkal, és magaslesekkel építettek körbe Magyarország határait, amerre én közlekedtem. Tehát amikor annyira finnyások vagyunk bizonyos kérdésekben, és ráadásul válsághelyzetben, migránshullámok közepette, akkor tessenek kicsit visszanézni az elmúlt időszakra, hogy a közvetlen szomszédunk, amely egyébként most minket kritizál, hasonló módon, hasonló eszközökkel próbálta a határ védelmét megoldani. És meg is oldotta, ráadásul olyan mértékben is - tisztelettel itt a sajtó nyilvánossága előtt -, hogy ha valaki nem azon a bizonyos határátkelési ponton ment át az osztrák-magyar határon, akkor megfogták, megbüntették, euróban büntették meg ráadásul, és természetesen a megfelelő határátkelési pontra vezényelték vissza. Egyébként nem lehetett csak úgy, keresztül-kasul a zöldhatáron száguldozni! (*Közbeszólások.*) Ezt én tudom, mert akkoriban Göncz Kinga külügyminiszter asszonyhoz is többször interpelláltam, pontosan ebben az ügyben, hogy az osztrák határon mi folyik. Ez az egyik.

A másik. Harangozó Tamás azt mondja, hogy 60 ezer ingázó van, aki itt nem tud megélni. Én tisztelettel szeretném kérdezni, hogy az a 60 ezer ingázó, ha megnézik a nyugat-magyarországi lapokat, illetve álláshirdetéseket, az megélhetési ingázó-e vagy nem. Az azért megy, mert valóban, azt a nehéz problémát nem tudjuk még megoldani, hogy azokat a béreket tudjuk biztosítani, ami az Európai Unióban, illetve Ausztriában van. Ők ezért ingáznak, és naponta vissza is jönnek. Amikor pedig,

ugye, a schengeni határzárról volt szó, tessenek megnézni, hogy amikor az osztrákok semmi perc alatt alkalmazni akarták az ellenőrzést, azzal azt tudták elérni, hogy az alapvető európai szabadságjogok igénybevételét korlátozták abban az adott szent minutumban! Mert a magyar polgárok, akik szabadon kelhettek át Európa határain keresztül, azonnal korlátozva lettek. Ezt csak úgy szerettem volna megjegyezni, mert ez így nem megy.

Utána Harangozó Tamás azt mondta, amit miniszterjelölt úr is mondott, jómagam is azt vallom, mindannyian azt valljuk, hogy egy közös európai megoldásban vagyunk érdekeltek. De tisztelettel kérdezem: mikor, meddig? Mert ez a béna Európai Unió képtelen ezeknek a feladatoknak a megoldására! *(Dr. Vadai Ágnes: Meg ez a béna kormány is!)* A cseh meg a szlovák miniszterelnökökre utaltak; amikor Hollande francia köztársasági elnök azt mondja, hogy 20 ezer menekültet bevesznek - figyeljék a híradást! - az elkövetkező öt évben, vagy éppen Cameron azt mondja, hogy elhozok 20 ezret - ő elszállítja, ő nem fog beengedni - az elkövetkező öt évben, tisztelettel kérdezem én: hogyan van ez? Mikor akarják megoldani? Miniszterjelölt úr már válaszolt rá: képtelen egy közös európai hadtestet létrehozni ez az Európai Unió! Itt látják a napi problémát, ezek és ezek szenvedését, de nem tudnak megfelelő döntést meghozni. Biztonsági zóna? Természetesen, legyen! Jönnek, csinálják, adnak pénzt? Az ellenzék azt hangsúlyozza, hogy az Európai Unió pénzéből épített Spanyolország kerítést, vagy Bulgária kerítést épít az Európai Unió pénzéből. Nálunk meg nem adnak egy kanyi vasat sem? *(Dr. Vadai Ágnes: Ez sem igaz!)* Tisztelettel kérem, itt kellene egy kicsit nemzeti érzéssel arra is utalni, hogy bizony nekünk, magyar parlamenti képviselőknek közös felelősségünk arra is rávilágítani, hogy az Európai Unió ezen a területen bizony Magyarországgal szemben diszkriminatív megoldásokat használ. *(Dr. Vadai Ágnes: Nem kerítésügyi miniszter lesz! Honvédelmi miniszter lesz!)*

A honvédelmi kérdést illetően...

ELNÖK: *(Dr. Vadai Ágneshez:)* Kérem, ne viselkedjenek így! Mindenki meghallgatta udvariasan a többiekét!

FIRTL MÁTYÁS (KDNP), a bizottság alelnöke: ...képviselő asszony, önök is megfogalmazták a saját maguk gondolatvilágát, függetlenül a kérdésektől. Én most visszautalnék pont arra a kérdésre, amit ön föltett, csak kicsit más megközelítésben. Ha miniszterjelölt úr idefigyel, szeretném én is föltenni azt a kérdést, hogy a NATO-vagy egyébként bármilyen más missziókban a honvédség miként vesz részt, és ön hogyan látja ennek a kérdéskörnek a továbbvitelét. Mert jómagam látom a NATO parlamenti közgyűlési ülésein, az elmúlt években - most már lassan egy évtizede - csak azt tudjuk megtapasztalni, hogy ez a Magyar Honvédség számára tiszteletet és becsületet tudott eredményezni. S itt visszautalnék kicsit arra, hogy korábbi bizottsági üléseken éppen Vadai Ágnes államtitkárként is meg tudta fogalmazni a múltjából fakadóan, hogy erre bizony szüksége van a Magyar Honvédségnek, hogy megfelelőképpen tanúságot tegyen harckészültségéről, egyebekről, ahhoz ez a szakmai hozzáállás szükséges. Ez tehát az egyik, hogy miként látja a missziók szerepét az elkövetkező időben.

S ugyan a tartalékos állományról már több szó esett, de jómagam is abban vagyok és lennék érdekelt, hogy ez a folyamat tovább erősödjék. Miniszterjelölt úr úgy gondolja-e, hogy ez valóban fontos feladat, hiszen alapvető problémák vannak, hogy a honvédséget mi módon szeretnénk alkalmazni, ezek is lehetőségek, hogy miként lehet bevonni a tartalékosokat. Köszönöm.

ELNÖK: Miniszterjelölt úr?

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszterjelölt: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Alelnök Úr! Hadd mondjam el, bár bizonyára ebben a szakmai körben ismert, egy francia példa jutott az eszembe. Létezik egy olyan erő a franciáknál, és Belgiumban is valami hasonló működik, ők is katonai állományban vannak, ez a viji pirate nevezetű erő. Ez egy figyelő katonai járőrrendszer, ami körülbelül 8-10 ezer fős állománnyal rendelkezik, és úgy mond ilyen veszélyfigyelőként járják az országot, és ezek - mondom - katonai állományban vannak, rendesen fegyverekkel, tehát bármilyen, nyilván elsősorban a terrorizmus elleni küzdelemben használják, és alkalmazzák őket, de adott esetben, ha olyan mértékű migrációs jelenségek vannak, és átláthatatlan, hogy kik érkeznek Franciaországba, ezzel szemben ezt az erőt alkalmazhatják. Tehát jelen vannak az utcán, ez nem idegen bizonyos országokban. Tehát mondom, nyilván meg kell fontolni sok mindent és megfelelő jogi keretet ki kell találnunk, és össze kell raknunk.

A NATO-missziók vonatkozásában, ennek a továbbvitele, ugye, most körülbelül már a negyedik kérdésre mondom el, hogy tényleg őszintén, én magam is, mint a NATO parlamenti közgyűlés védelmi bizottságának volt tagja, nagyon fontosnak tartom a magyar szerepvállalást a NATO-ban. Nagyon fontos katonai, politikai szervezetről van szó, és Magyarország megítélését jelentős mértékben befolyásolja az, hogy mi hogyan viszonyulunk a globális világ veszélyhelyzeteinek, veszélyeinek a kezelésében, és természetesen erőnkhez mérten ezeket a szerepvállalásokat a NATO döntése alapján továbbra is fenn kell tartani.

Nyilván ez a létszám most az elmúlt időszakban csökkent, hiszen az afganisztáni helyzet talán stabilabb lett, erősödött, és az afgán erők kiépítése, felépítése hatékonyabbá tette ezt a folyamatot. Tehát, amikor én ott voltam államtitkárként három évvel ezelőtt, akkor ezer fő fölött volt a külföldön szolgálatot teljesítő katonák létszáma. Ez most nagyjából felére csökkent, tehát nyilván azokban a térségekben, ahol a NATO fontosnak érzi, hogy jelen kell lennünk, a mi katonai képességeinkkel, tudásunkkal segítenünk kell ezeket a feladatokat. Bár én összességében azért hadd tegyem hozzá, hogy gyakorta és a NATO-ban ez a terminus technicus, a misszió kifejezés, a mission, de nyilván ennek mint KDNP-s politikus, van egy másik iránya is, hiszen a misszió az isten szeretetének a hirdetése. Tehát nem minden esetben ennek alapján történnek a katonai beavatkozások. Bár úgy lenne! De törekszünk arra, hogy valóban ezek igazi missziók legyenek abban az értelemben is, hogy a békét szolgálja, és valóban az ott élő emberek megélhetését és adott esetben civilizált, kulturált, együttműködő, és ha lehet, akkor a szeretett civilizációt célozva történnek ezek az akciók. Úgyhogy természetesen én ezt kiemelt fontosságú területnek tartom. A tartalékos rendszerre ismételten szeretnék utalni - alelnök úr kérdésére megerősíteni azt, hogy hangsúlyt szeretnék helyezni, amennyiben természetesen a bizottság támogatását és bizalmát is elnyerem -, a tartalékos rendszer megerősítésére. Ott ugye Hende miniszter úr 8 ezer tartalékost ígért 2010-ben, egy picit lemaradásunk van. Nagyon komoly erőfeszítések történtek miniszter úr részéről, hiszen ő is kiemelt fontosságúnak tartotta, hiszen 17 tartalékos katonánk volt 2010-ben. Tehát az biztos, hogy törekednünk kell arra, hogy valóban ne kizárólag vagy ne döntően a 16 százalékban maradjanak bent nem annyira fiatal katonák a rendszerben, hanem a fiatalokat is megcélozzuk, és ehhez valóban talán nagyobb hangsúlyt kell fektetni az ösztönző rendszerre, az érdekeltségi rendszerre. Amelyre utaltam, hogy nagyon jó nagy-britanniai példák vannak, és egyesült államokbeli példák vannak. Ezeket mind-mind végig kell gondolnunk, és természetesen az a törekvés is megvan, vagy szándék is megvan, hogy akár a sport bevonásával is erősítsük az iskoláskorú

fiatalok szellemiségében is a hazafias gondolkodást, egy egészséges hazafias gondolkodást, amellyel egyébként azt a bizonyos, honvédelmi törvény által is előírt kötelezettséget igyekszünk teljesíteni, hogy igenis a magyar emberek áldozatvállalására, hazafias értékrendjére kell hangsúlyt fektetni, mert enélkül egyébként kevésbé tudunk eredményesek lenni az ország biztonságának garantálása érdekében. Köszönöm szépen, alelnök úr.

ELNÖK: Mirkóczki Ádám!

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Tekintettel arra, hogy nekem még a Nemzetbiztonsági bizottságban lesz alkalmam kérdéseket feltenni, csak nagyon röviden és talán csak, ami idetartozik. Én visszamennék a tegnap estéhez vagy a lelegejéhez. Igen, én is olvastam, hogy a határzár állapota az oka annak, hogy Hende Csaba lemondott, de mondjuk úgy, hogy ha el akarnám viccelni, akkor ez egy elég csehszlovák magyarázat. Szerintem nem erről van szó.

Én arra lennék kíváncsi a legnagyobb tisztelettel, hogy mivel a határzár vagy ezeknek a műszaki akadályoknak az építése nem kizárólag Hende Csaba felelőssége volt, és a Belügyminisztérium ugyanúgy részt vette benne a bv-intézetek segítségével és a többi és a többi, tehát szerintem ez nem áll meg. Nyilván nem önt érinti elsősorban az a kérdés, hogy mi az oka Hende Csaba lemondásának, és azt hiszem, hogy az ön jövőjét és munkásságát is nagymértékben az fogja befolyásolni, ami valójában a nagy magyar valóság, és amit át kell vennie, vagy amilyen feladatot végre kell majd hajtania, hogyha azt a logikai láncolatot veszem, hogy van egy rég nem, vagy mondjuk úgy, hogy eddig nem látott elképesztő migrációs nyomás a magyar határokon, a honvédség bevetéséről szóló jogszabálytervezet a parlament asztalán van, tárgyal a nemzetbiztonsági kabinet, aztán lemond a honvédelmi miniszter, ennek van önmagában egy katasztrofális üzenete. Nem gondolom, hogy itt arról van szó, hogy a drótakadály x kilométeren még nem áll, pedig állnia kellene, tehát itt szerintem sokkal komolyabb okokról lehet szó. Én azt kérdezném ebből kifolyólag, hogy: mit gondol miniszterjelölt úr, a honvédség, ha zöld utat kap a parlament előtt, a személyi állomány lélekszáma, a kiképzettségi szintje és a technikai feltételeket tekintve alkalmas ön szerint ennek az elképesztő hullámának a feltartóztatására? Hiszen a kormányfő szerint az a cél, hogy a határokat lezárjuk. Ami ugye azt jelenti, hogy onnantól kezdve se ki, se be, leszámítva a határátkelőket értelemszerűen, a jogszerű mozgást.

Valamint csak nagyon röviden: van-e bármi olyan, amit ön most kiemelne, ami változás lesz a Hende Csaba által eddig képviselt honvédelmi politikához képest? Köszönöm. És a többit majd ...

ELNÖK: Miniszterjelölt úr!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszterjelölt: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Úr! Tulajdonképpen feltette nekem a kérdést Hende Csabára vonatkozóan, és meg is válaszolta. Valóban így van, szerintem a Hende miniszter urat kell megkérdezni arról, hogy miért hozta ezt a döntést. Én sem tudok erről többet mondani. Tehát annyit elmondhatok, és ezt talán ebben a körben is megerősíthetem, hogy tegnap miniszterelnök úr behívatott, és közölte velem ezt a megtisztelő felkérést, hogy számít az én munkámra, és én rövid gondolkodási idő után a családommal egyeztettem, és utána igent mondtam. Hozzáteszem, hogy én úgy éreztem, hogy az elmúlt három évben, ha nem is a legkiválóbb módon, de legalább törekedtem, hogy

tisztességesen ellássam a sport államtitkári teendőket, és nem terveztem ilyen típusú tevékenységet, de természetesen a miniszterelnök úr bizalma és az az elvárás mindenképpen elgondolkodtatott. Tehát maradjunk ennyiben: mi ennyiről beszéltünk, nem másról. Feladatokról beszéltünk, hogy miket kell majd megtenni, de részletesen azért ezt nem tekintettük át, hanem ezt a helyzetet kellett kezelni.

Azt hiszem, hogy azzal, hogy itt most bármennyire is adott esetben lehet ez egy sajnálatos hír, hogy egy miniszter lemondott, nyilván a kormány a helyén van, tehát a kormány továbbra is végzi a dolgát, és ebből válságot kreálni, válsághelyzetet generálni szerintem teljesen indokolatlan. Tehát konkrétan megvannak azok a szükséges döntések, és meglesznek a parlamenti felhatalmazások is, amelyek szükségesek ennek a migrációs válsághelyzetnek a kezelésére. Politikai értelemben pedig erős miniszterelnökünk van, tehát működik a kormányzat, és azon nyomban, ugye nyilván a miniszterelnök úr ezt a felkérést megtolmácsolta, tehát ne legyen semmiféle hiátus ezen a területen sem.

Nyilván, ahogyan ön mondta, valóban a határzár nemcsak a honvédelmi miniszter feladatköre, sőt nem elsősorban az övé, én azon leszek, én azt szeretném képviselni, hogy mind a Belügyminisztérium, mind a katasztrófavédelem, mind a Terrorelhárítási Központ és a Honvédelmi Minisztérium még szorosabban működjön együtt, mert csak az együttműködéssel, a hatékony együttműködéssel lehet biztonságosabbá tenni az országhatárokat. Természetesen az a cél, hogy a határzár működjön, tehát nem az a cél, hogy itt különböző kiskapuk legyenek és átjöjjenek emberek, hanem valóban a törvényes úton, a legális úton jöjjenek ezek a politikai menekültek, akiket regisztrálni kell majd.

Amit a miniszterelnök úr mondott, hogy szeptember 15-e után új fejezet kezdődik ebben a kérdéskörben, azt hiszem, hogy pontosan ezért kell komolyan vennünk mindannyiunknak mind a technikai, mind a jogi lépéseket, mind a személyi állomány kirendelését illetően, mert így lehet eredményt elérni. Miniszterelnök úr eléggé határozott ebben a kérdéskörben, azt hiszem, ezt mindannyian tudjuk és látjuk is. Ami szerintem helyes magatartás.

Hogy mit ígérhetek mást? Én azt hiszem, ismerve Hende Csaba miniszter urat régről, és dolgoztam vele mind a Nemzetbiztonsági bizottságban, mind a Honvédelmi Minisztériumban, természetesen ami erőfeszítéseket elmondtam, és az a munkabírás, amit ő maga felmutatott, példaértékű. Nyilvánvalóan vannak eredmények, és nehéz anyagi, finanszírozási helyzetben és nehéz körülmények között vette át a szocialista kormányzattól a stafétabotot annak idején miniszter úr; rendkívül sokat dolgozott, el kell ismerni. Én talán még nagyobb hangsúlyt szeretnék fektetni habitusomból adódóan az együttműködésre, tehát arra a nyitottságra, hogy bármikor elnök úr, bármelyik alelnök úr, bármelyik képviselő úr vagy hölgy igényt tart tájékoztatásra, akkor mindig rendelkezésre állunk. Természetesen Hende miniszter úr is, mondom, rendelkezésre állt, de számomra a közös nevező megtalálása mindig fontos dolog. Én vezetéselméletet oktatok a rendőrtiszti főiskolán, és a vezetésnek a kettős természetét igyekszem legalábbis jól ismerni és átadni a fiatal hallgatóknak. Fontos dolognak tartom az emberekkel való kapcsolattartást, az egy közösségben lévő és dolgozó emberekkel való együttműködést, és fontosnak tartom a meggyőzést; hinnünk kell egymásban és hinnünk kell az ügyben, hogy jó célokat szolgálunk.

Matematikából nem voltam túl erős, ezért lettem jogász, de egy műveletre a mai napig emlékszem: ez a közös nevezőre hozatal. Erre törekedtem egész életemben és politikai munkásságomban is. Ez nem mindig sikerül, mert vannak olyan bonyolult egyenletek, amelyeket nem lehet közös nevezőre hozni, nem lehet egyszerűsíteni, de törekedni kell rá legalábbis. Úgyhogy én azt hiszem, ez lehet talán az, amire én igyekeznék az elkövetkező időszakban jobban odafigyelni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Demeter Márta!

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Miniszterjelölt úrtól csak nagyon röviden fogok kérdezni, mert valóban szorít minket az idő, és nagyon sok mindenről esett már szó.

Egy dolgot szeretnék hangsúlyozni: ami az elmúlt öt évben a honvédelem területén történt, egyenlő a katasztrófával. 250 milliárd forint került kivonásra a rendszerből. Azt gondolom, nemcsak Hende Csabának, hanem természetesen a kormánynak és a miniszterelnöknek óriási felelőssége van ebben.

Annyiban csatlakoznék Mirkóczki képviselőtársam kérdéséhez, engem is érdekelne egyébként, hogy ha mi többet tudunk egyeztetni, és érdemben elkezdődhetne egy párbeszéd, amire az elmúlt öt évben egyáltalán semmilyen példa nem volt sajnos, akkor természetesen az egy pozitív változás lenne. De ettől függetlenül, ha még van pár konkrétum, amit most tud említeni, hogy milyen változtatásokra készül vagy miket gondol sarokpontoknak, vagy pedig az átadás-átvételt követően akár egy bizottsági ülés keretében arra mindenképpen kíváncsi lennék.

Ezen felül a helikoptertenderről szeretnék érdeklődni, hogy ezt mennyire tartja fontosnak. 2013 óta ígéreti, ígérette Hende Csaba folyamatosan és a kormány is, hogy ez megvalósul.

S akkor már csak egy kérdésem maradt. Az átadás-átvételt követően tervezi-e, hogy vizsgálatokat indít a Honvédelmi Minisztériumon belül? Hiszen rengeteg olyan esetet láthattunk, amelyeknek vagy elindult egy vizsgálata, ami homályba vész, elveszett teljes mértékig, vagy pedig el sem indult. Csak pár konkrétumot mondanék: a három Mi-8-as helikopter megvásárlása 2014 tavaszán; a Gripennek és a Jak-52-essel kapcsolatos repülőesemények, amiről most készült egy jelentés, de a mai napig egyébként nem tudunk semmilyen konkrétumot ezzel kapcsolatban; a HM EI Zrt. székházfelújítása, amire szintén semmilyen érdemi lépés nem történt; illetve meg kell említenem Hende volt miniszter úr utazásait - például ezzel kapcsolatban vizsgálatot tervez-e, természetesen az átadás-átvételt követően?

Illetve mit gondol arról, hogy a Magyar Honvédséget politikai célokra használták föl? Egyértelműen pártpolitikai felhasználásnak tekintem, amikor a stadionavató ünnepségen a stadion fölött áthúztak a Gripen vadászgépek. A jövőben meg fog-e tenni mindent azért, hogy megakadályozzon ilyen jellegű eseményeket? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Jelölt úr?

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszterjelölt: Köszönöm szépen. Emlékeim szerint a Honvédelmi és rendészeti bizottságnak, legalábbis amikor én még itt dolgoztam, voltak albizottságai. Nem tudom, most van-e ellenőrzési albizottság (*Az elnök jelzi, hogy nincs.*), de bármikor egyébként a bizottság ellenőrzési tevékenységet lefolytathat, vizsgálatokat is lefolytathat, létre lehet hozni ellenőrzési albizottságot. Én annak idején ennek elnöke lehettem.

Az a helyzet, én azt hiszem, döntően azért az átadás-átvétel után tudunk bármilyen konkrét dologban nyilatkozni. Én fontosnak érzem az átláthatóságot, fontosnak érzem a transzparenciát, mert egy nemzeti ügyben a bizalom, a kölcsönös bizalom rendkívüli módon fontos. Ha gyanakvás üti föl a fejét, akkor a nemzeti ügy sérülhet. Úgyhogy én erre ígéretet teszek, hogy nagyobb átláthatóság lesz, ígéretet teszek arra, hogy több egyeztetést tudunk létrehozni és működtetni. És bármilyen

konkrét ügy van, akkor természetesen meg lehet tenni a szükséges lépéseket, ha önöknek ilyen típusú információjuk van; nekem nincs ilyen típusú információ, de természetesen az átadás-átvétel során sok mindent szeretnék majd a miniszter úrral is átbeszélni, és majd meglátjuk.

Természetesen vannak konkrét programok. Kifejezetten a helikopterképességre vonatkozóan magam is azon politikusok közé tartozom, aki kulcsfontosságúnak tartom a helikopterképességet, hiszen azon veszélyforrások, azon kihívások, kockázatok terén, amelyek nagy valószínűséggel az elkövetkező időszakban ránk hárulnak, most még túl a migráción, de egyébként a migrációban is a helikopter kiválóan alkalmas biztonsági eszköz, de természeti és ipari katasztrófák kezelésében is nélkülözhetetlenek a helikopterek. Szerintem tehát ez egy kulcsfontosságú képessége a Magyar Honvédségnek, amire szükség lenne, hogy ez stabilabb, kiszámíthatóbb, jobb legyen. Ennek a pénzügyi forrásait is nyilvánvalóan meg kell nézni. Nem tudom pontosan, jelen pillanatban hol tartanak ezek a folyamatok; ezekben is még tájékozódnom kell, és akkor azt követően szívesen és örömmel tájékoztatom képviselő asszonyt ezekről a kérdésekről. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Csak tájékoztatom miniszterjelölt urat, hogy a Honvédelmi bizottság maga az ellenőrzési albizottság is. (*Derültség.*) Miután 9 fős a Honvédelmi bizottság, ezért ebben albizottságot létrehozni olyan nagyon sok teteje nincs, mert abban már végképp nem lehetne az ellenzéki-kormánypárti arányokat biztosítani. Ezért döntöttünk úgy, hogy mi vagyunk magunk az ellenőrzési albizottság is, 9 fővel. (*Dr. Simicskó István: Köszönöm.*)

Végül Schmuck képviselőtársamnak adom meg a szót.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. A kérdéseim előtt szeretném rögzíteni, hogy az LMP a katonaság részvételét a humanitárius területen tartja elképzelhetőnek a menekültkérdés megoldásában.

S egy pillanatra szeretnék mégiscsak visszatérni ahhoz az okhoz, amivel Hende miniszter úr lemondását indokolták, és Kósa elnök úr is megerősítette, hogy a miniszterelnök úr a biztonsági határzár épülésével nem volt elégedett, és ezért fogadta el a lemondását. Szeretném megkérdezni, ön tisztában van-e azzal, mik az okai annak, hogy a biztonsági határzár épülése lassan történt, és hogy ezeket az okokat ön tudja-e majd kezelni. Mert ha nem, akkor előfordulhat, hogy néhány hónapon belül újabb miniszterjelöltet fogunk meghallgatni.

Én is szeretném feltenni a kérdést a menekülthullám kezelésével kapcsolatosan; egy kérdéscsokrom van erre vonatkozóan. A déli határszakasz megerősítésére hány főt képes alkalmazni a Magyar Honvédség? A Honvéd Vezérkar kidolgozta-e az ehhez szükséges terveket? Milyen pluszfelkészítést igényel ez a katonák kiképzésében? Mikortól várható a honvédség bekapcsolódása a déli határszakasz védelmébe? És vannak pénzügyi, költségvetési vonzatai is a kérdésnek: milyen költségvetéssel számolnak erre az alkalmazásra? A kormány juttat-e plusz költségvetési forrásokat a honvédségnek?

S hogy ne csak a menekülthullámmal és annak a kezelésével kapcsolatosan kérdezzek: tudjuk azt, hogy Ukrajnában a helyzet nem javul. Szeretném megkérdezni, ön hogyan ítéli meg a Minszk-2 békemegállapodás jelenlegi állását és ennek tükrében az amerikai tüzérségi eszközök hazánkba telepítését.

S van még egy kérdésem, ez az Iszlám Államhoz kapcsolódik. Nagy-Britannia és Franciaország hamarosan megkezdheti az Iszlám Állam pozícióinak bombázását. Ezen eszkaláció tükrében szeretném megkérdezni, hogyan ítéli meg az Iszlám Állam ellen küldött magyar kontingens biztonsági helyzetét. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Jelölt úr?

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszterjelölt: Köszönöm szépen. Ez visszatérő kérdéskör, de valószínűleg ezt majd Hende miniszter úrnak kell nyilatkoztatban tisztáznia, hogy pontosan akkor itt most mi is merült föl, mert egyikünk sem volt ott ezen a beszélgetésen. Egy biztos, hogy a déli határzár vonatkozásában igen, én is olvastam a híreket, hogy miniszterelnök úr nagyobb eredményt várt, nyilván ennek a konkrét létszámigényét, ami a Magyar Honvédség és mások részéről szükséges, ezeket a napokban meg fogom kapni. Szerintem van arra lehetőség, hogy ezt a folyamatot felgyorsítsuk. Erre szerintem szükségünk is van. Szerintem ez nem egy teljesíthetetlen feladat. Nyilván nagyon nagy feladat, nagyon nagy munka. A szükséges létszámot mindenképpen garantálni kell ehhez a feladathoz. Ez szerintem külön kiképzést nem igényel a Magyar Honvédség részéről. Az egy másik feladat, ha a törvényi módosítások is elkészülnek, és elfogadásra kerülnek, nyilván a katonák számára is a megfelelő tájékoztatást meg kell adni, hogy milyen feladatokban, milyen mértékben, milyen módon segíthetik a rendőrség munkáját majd.

Ukrajna vonatkozásában ez egy hihetetlen, számomra szomorú helyzet. Nyilván mi abban vagyunk érdekeltek, hogy a szomszéd államban béke legyen, és én bízom benne, hogy ez elérhető közelségbe kerül, de nyilván ez egy nagypolitikai kérdés. Tehát, amit mi megtehetünk, az az, hogy NATO-tagországgként, szövetségesként kiállunk Ukrajna mellett, és természetesen kiállunk a kárpátaljai magyarok mellett, hogy ne vigyék őket sorkatonaként fegyveres konfliktusba, amennyire lehetséges, és hát védjük a kárpátaljai magyarokat. Az, hogy az orosz és az amerikai politika ebben a kérdéskörben mikor tud esetleg további lépéseket tenni, talán most jelen pillanatban mi ebben érdekeltek vagyunk, de attól tartok, hogy erőteljes ráhatásunk jelen pillanatban nincsen. A mi érdekünk az, hogy Ukrajnával jó viszonyunk legyen, a mi érdekünk az, hogy béke legyen a szomszédos országban, ne haljanak meg értelmetlenül emberek, egyébként pedig nyilván, ahogy a kormány elmondta, természetesen az orosz gazdasággal való együttműködés meg megkerülhetetlen. Tehát energia vonatkozásában és másban is. Tehát nekünk mindenképpen érdekünk, hogy rendeződjenek a felek közötti viták.

Az Iszlám Állam vonatkozásában ugye Vadaí képviselő asszony már feltett hasonló jellegű kérdést. Ugye láttuk az elmúlt időszakban Törökország erőfeszítéseit is erre vonatkozóan, én még úgy látom, hogy nem teljesen vette komolyan mindenki, és nem találta meg a megfelelő megoldást az Iszlám Állam elleni fellépésre. Szerintem ez egy komoly, nagy kihívás mindannyiunk számára, békeszerető emberek számára. Szerintem szélesíteni kell az együttműködő országok körét, és mindent meg kell tennünk annak érdekében, hogy ilyen veszélyek ne legyenek, mert valóban, ez egyébként hatással van abban a térségben a migrációra is. Tehát, amit Harangozó alelnök úr is kérdezett, valóban a probléma egyik gyökere az ebbe az irányba vezet. Tehát, valamilyen módon, nyilván az ENSZ-szel, a NATO-val és sok mindenkiel együttműködve törekednünk kell ezt kezelni, és valamilyenfajta együttműködő rendszert létrehozni. Mint ahogy a törekvés évtizedek óta megvan erre nézve a közép-ázsiai térségben és máshol, a közel-keleti világban is, úgyhogy ezek óriási erőfeszítések ebben. Mi maximálisan érdekeltek vagyunk, hogy békés viszonyok legyenek. Köszönöm.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! A határozathozatalra kerül sor. Kérdezem, hogy a Honvédelmi bizottság dr. Simicskó István honvédelmi miniszterre történő kinevezését támogatja-e. Ki az, aki támogatja? *(Szavazás.)* 6 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 2. Tartózkodás nélkül a bizottság támogatja miniszterjelölt úr kinevezését.

Az ülés berekesztése

Köszönöm szépen a részvételt, a bizottsági ülést berekesztem, és holnap egy órákor találkozunk.

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 44 perc)

Kósa Lajos
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Prin Andrea és Lajtai Szilvia